॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

बृह्स्पतिरकामयत् श्रन्में देवा दधीर्न्गच्छेयं पुरोधामिति स पृतं चंतुर्वि शतिरात्रमंपश्यत्तमाहंरत्तेनांयजत् ततो वै तस्मै श्रद्देवा अदंधतागंच्छत्पुरोधां य एवं विद्वा श्रमेश्चतुर्वि शतिरात्रमासंते श्रदेभ्यो मनुष्यां दधते गच्छंन्ति पुरोधां ज्योतिर्गौरायुरितिं त्र्यहा भंवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुं: (१)

ड्मानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भंवन्त्यभिपूर्वमेव स्वां लोकम्भ्यारोहन्त्यसंत्रं वा एतद्यदेछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवन्ति तेनं सत्रं देवतां एव पृष्ठैरवं रुन्धते पृश्चर्चंन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानिं पृशवंश्छन्दोमा ओर्जस्येव वीर्ये पृशुषु प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरम्सौ बृहद्यभ्यामेव (२)

यन्त्यथों अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याँश्चसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव सुंवर्गं लोकं यंन्ति चतुर्विरशतिरात्रो भंवति चतुर्विरशतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुंवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुंवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विरशत्यक्षरा गायत्री गांयत्री ब्रह्मवर्चसङ्गांयत्रियैव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धतेऽतिरात्राविभेतों भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (३)

असावायुराभ्यामेव पश्चंचत्वारि १शच॥

दैवी र सुर्सदं गच्छेमेति त एतं चंतुर्वि रशतिरात्रमंपश्यन्तमाहंर्न्तेनां ततो वै तेऽवंर्तिम्पाप्मानंम्मृत्युमंपहत्य दैवी र सुरसदंमगच्छन्

यथा वै मंनुष्यां एवं देवा अग्रं आसन्तें ऽकामयन्तावंर्तिम्पाप्मानंम

य एवं विद्वारं सश्चतुर्विरशितरात्रमास्तेऽवंर्तिमेव पाप्मानंमपृहत्यं श्रियं गच्छन्ति श्रीर्हि मंनुष्यंस्य (४)
देवीं स्रस्थातिरितरात्रो भंवित सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये पृष्ठ्यः षड्हो भंविति षड्वा ऋतवः संवथ्स्ररस्तं मासां अर्थमासा ऋतवः प्रविश्य दैवीर सरसदंमगच्छन् य एवं

विद्वार्रसश्चतुर्विरशतिरात्रमासंते संवथ्सरमेव प्रविश्य वस्यंसीर सरसदंं गच्छन्ति त्रयंस्रयस्त्रिरशा अवस्तांद्भवन्ति त्रयंस्रयस्त्रिरशाः

प्रस्तांत्रयस्त्रिष्शैरेवोभ्यतोऽवंतिम्पाप्मानंमप्हत्य दैवीरं स्र सदंम्मध्यतः (५) गुच्छुन्ति पृष्ठानि हि दैवीं स्र सञ्जामि वा एतत्कुंविन्ति यत्रयंस्त्रयस्त्रिष्शा अन्वश्चो मध्येऽनिंरुक्तो भवति तेनाजांम्यूर्ध्वानिं पृष्ठानिं भवन्त्यूर्ध्वाश्छंन्दोमा उभाभ्यारं रूपाभ्यारं सुवर्गं लोकं यन्त्यसंत्रं वा एतद्यदंछन्दोमं यच्छंन्दोमा भवंन्ति तेनं सत्रं देवतां

छुन्दोमा ओजंस्येव वीर्ये पृशुषु प्रति तिष्ठन्ति त्रयंस्रयस्त्रिष्ट्शा अवस्तौद्भवन्ति त्रयंस्रयस्त्रिष्ट्शाः पुरस्तान्मध्ये पृष्ठान्युरो वै

एव पृत्छैरवं रुन्धते पशूञ्छंन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानिं पशवंः (६)

त्रंयस्त्रिष्शा आत्मा पृष्ठान्यात्मनं एव तद्यजंमानाः शर्मं नह्यन्ते-ऽनाँत्ये बृहद्रथन्त्राभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्त्रम्सौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथों अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्रसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव (७)

सुवर्गं लोकं यन्ति पराश्चो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति ये पंराचीनांनि पृष्ठान्युंप्यन्ति प्रत्यङ्क्षंड्हो भविति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयौर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति त्रिवृतोऽधि त्रिवृत्मुपं यन्ति स्तोमाना सम्पत्त्यै प्रभवाय ज्योतिरग्निष्टोमो भवत्ययं वाव सक्षयोऽस्मादेव तेन क्षयात्र यन्ति चतुर्वि शतिरात्रो भविति चतुर्वि शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्वि शत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धतेऽतिरात्राव्यभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (८)

ऋक्षा वा इयमंलोमकांसीथ्साकांमयतौषंधीभिवनस्पतिंभिः प्र जायेयेति सैतास्त्रिष्शत्ष् रात्रीरपश्यत्ततो वा इयमोषंधीभिवनस्पतिंशि प्राजांयत् ये प्रजाकांमाः पृशुकांमाः स्युस्त एता आसीर्न्प्रेव जायन्ते प्रजयां पशुभिरियं वा अक्षुध्यथ्सैतां विराजमपश्यत्तामात्मन्धि

मृनुष्यंस्य मध्यतः पृशवस्ताभ्यामेव संवध्मुरश्चतुर्वि शतिश्च॥———[२]

वनस्पतींन्य्रजां पृश्नन्तेनांवर्धत् सा जेमानंम्महिमानंमगच्छ् च एवं विद्वारसं एता आसंते विराजमेवात्मन्धित्वाऽन्नाद्यमवं रुन्धते वर्धन्ते प्रजयां पृश्भिर्जेमानंम्महिमानं गच्छन्ति ज्योतिरितरात्रो भविति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये पृष्ठ्यः षड्हो भविति षङ्घा ऋतवः षदृष्ठानि पृष्ठेरेवर्तून्न्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव (१०)

प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रि शात्रयस्त्रि शमुपं यन्ति यज्ञस्य

सन्तंत्या अथौं प्रजापंतिर्वे त्रंयस्त्रिष्शः प्रजापंतिमेवा रंभन्ते प्रतिष्ठित्ये त्रिण्वो भवित विजित्या एकविष्शो भवित प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्दंधते त्रिवृदंग्रिष्टुद्धंवित पाप्मानंमेव तेन निर्देहन्तेऽथो तेजो वै त्रिवृत्तेजं एवात्मन्दंधते पश्चद्दश इंन्द्रस्तोमो भवितीन्द्रियमेवावं (११)

रुन्धते समुद्दशो भवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त

एकविश्शो भेवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दंधते चतुर्विश्शो भेवति चतुर्विश्शितरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरः सुंवर्गो लोकः संवथ्सर एव सुंवर्गे लोके प्रति तिष्ठन्त्यथो एष वै विषूवान् विषूवन्तो भवन्ति य एवं विद्वारसं एता आसंते चतुर्विश्शात्पृष्ठान्युपं यन्ति संवथ्सर एव प्रतिष्ठायं (१२)

देवतां अभ्यारोहिन्त त्रयिख्रिष्शात्रंयिख्रिष्शमुपं यिन्त् त्रयंिख्रिष्शुद्दै देवतां देवतां स्वेव प्रतिं तिष्ठन्ति त्रिण्वो भंवतीमे वै लोकािख्रंण्व पृष्वंव लोकेषु प्रतिं तिष्ठन्ति द्वावंकिविष्शौ भंवतः प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्दंधते बहवं षोडशिनों भवन्ति तस्माद्वहवं प्रजासु वृषांणो यदेते स्तोमा व्यतिषक्ता भवंन्ति तस्मांदियमोषंधीभिवंनस्पतिंभिर्व्यतिंषक्ता (१३)

व्यतिषज्यन्ते प्रजयां पृशुभिर्य एवं विद्वारसं एता आस्ते-ऽक्लंमा वा एते स्वां लोकं यन्त्युचावचान् हि स्तोमानुप्यन्ति यदेत ऊर्ध्वाः क्लंमाः स्तोमा भवन्ति क्लंमा एव स्वंवं लोकं यन्त्युभयोरेभ्यो लोकयोः कल्पते त्रिष्शदेतास्त्रिष्शदंक्षरा विराडन्नं विराद्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्थतेऽतिरात्राविभितों भवतोऽन्नाद्यंस्य परिगृहीत्ये॥ (१४)

अर्थिः संबध्सर एवार्व प्रतिष्ठाय व्यतिष्रकेकात्रपंशायं॥———[३]
प्रजापंतिः सुवर्गं लोकमैत्तं देवा येनेयेन छन्दसानु
प्रायुं अत् तेन नाप्नुंवन्त एता द्वात्रिर्श्यत्र रात्रीरपश्यन्
द्वात्रिर्श्यदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापंतिः स्वेनैव छन्दंसा प्रजापंतिमास्वाभ्यारुह्यं सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वार्श्सं एता
आसंते द्वात्रिर्श्यदेता द्वात्रिर्श्यदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापंतिः
स्वेनैव छन्दंसा प्रजापंतिमास्वा श्रियं गच्छन्ति (१५)

श्रीर्हि मंनुष्यंस्य सुवर्गो लोको द्वात्रिर्श्यदेता द्वात्रिर्श्यदक्षरानुष्टु वाचंमाप्नुवन्ति सर्वे वाचो वंदितारों भवन्ति सर्वे हि श्रियं गच्छंन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिर्न्तिरेक्षं गौर्सावायुंरिमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहन्ति बृहद्रथन्त्राभ्यां यन्ति (१६)

इयं वाव रंथन्त्रम्सौ बृहद्गियामेव यन्त्यथीं अनयीरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याँ असायनी स्नृती ताभ्यामेव सुंवर्गं लोकं यन्ति पराँश्रो वा एते सुंवर्गं लोकम्भ्यारोहिन्ति ये परांचस्त्र्यहानुप्यन्ति प्रत्यङ्ग्राहो भविति प्रत्यवंरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या उभयों लीकयोर् ऋद्धोत्तिष्ठन्ति द्वात्रिर्श्यदेतास्तासां यास्त्रिर्शित्र्या उभयों लीकयोर् विराह्मं विराह्मिराजैवान्नाद्यमवं रुन्धते ये द्वे अहोरात्रे एव ते उभाभ्यार रूपाभ्यार सुवर्गं लोकं यन्त्यितरात्राविभितों भवतः परिगृहीत्यै॥ (१७)

गृच्छन्ति यन् विश्वयंक्षय द्वाविश्वतिश्वा——[४]
द्वे वाव देवस्त्रे द्वांदशाहश्चेव त्रंयस्त्रिश्चरशद्हश्च य एवं
विद्वाश्संस्रयस्त्रिश्चरहमासंते साक्षादेव देवतां अभ्यारोहन्ति
यथा खलु वै श्रेयांनभ्यारूढः कामयते तथां करोति

यद्यंविवध्यंति पापीयान्भवित यदि नाविवध्यंति सद्हड्य एवं विद्वारसंस्रयस्रिरशद्हमासंते वि पाप्मना भ्रातृंव्येणा वर्तन्तेऽहुर्भाजो वा एता देवा अग्र आहंरन्न (१८)

अह्रेकोऽभंजताह्रेक्स्ताभिर्वे ते प्रबाहुंगार्धुवन् य एवं विद्वारसंस्रयस्त्रिरशदहमासंते सर्वे एव प्रबाहुंगृध्रुवन्ति सर्वे ग्रामंणीयं प्राप्नुंवन्ति पञ्चाहा भंवन्ति पञ्च वा ऋतवंः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रतिं तिष्ठन्त्यथो पञ्चांक्षरा पङ्काः पाङ्को युज्ञ युज्ञमेवावं रुन्धते त्रीण्यांश्विनानिं भवन्ति त्रयं इमे लोका एषु (१९)

पुव लोकेषु प्रतिं तिष्टुन्त्यथो त्रीणि वै यज्ञस्येन्द्रियाणि तान्येवावं रुन्यते विश्वजिद्भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धौ सर्वपृष्ठो भवति सर्वस्याभिजित्यौ वाग्वै द्वांदशाहो यत्पुरस्तौद्वादशाहमुप्पेयुरनौप्तां वाचमुपेयुरुपदासुंकैषां वाख्स्यांदुपिरेष्टाद्वादशाहमुपं यन्त्याप्तामेव वाचमुपं यन्ति तस्मांदुपिरेष्टाद्वाचा वंदामोऽवान्तरम् (२०) वै दंशरात्रेणं प्रजापंतिः प्रजा असुजत यद्दंशरात्रो

वै दंशरात्रेणं प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् यद्दंशरात्रो भवंति प्रजा एव तद्यजंमानाः सृजन्त एताः ह वा उंदुङ्कः शौल्बायनः स्त्रस्यर्ष्धिमुवाच् यद्दंशरात्रो यद्दंशरात्रो भवंति स्त्रस्यर्द्धा अथो यदेव पूर्वेष्वहंःसु विलोम क्रियते तस्यैवेषा शान्तिर्द्धनीका वा एता रात्रयो यजमाना विश्वजिथ्सहातिरात्रेण पूर्वाः षोडंश सहातिरात्रेणोत्तराः षोडंश य एवं विद्वाः संस्वयस्विः शदहमासंत ऐषां द्यनीका प्रजा जांयतेऽतिरात्रावृभितो भवतः परिगृहीत्यै॥ (२१)

अहुर्वेषवान्तरः पोडंश सह समर्वश चा [५] आदित्या अंकामयन्त सुवुर्गं लोकमियामेति ते सुवुर्गं लोकं न प्राजानन्त्र सुवुर्गं लोकमायन्त एतश् षंद्रिश्शद्रात्रमंपश्यन्तमाहंरुन्तेनांयजन्त ततो वै ते सुवर्गं लोकम्प्राजानन्थ्सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वारसंः षद्गिरशद्गात्रमासंते सुवर्गमेव लोकम्प्र जानन्ति सुवर्गं लोकं यन्ति ज्योतिरतिरात्रः (२२)

षड्हा भंवन्ति षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्ति चृत्वारों भवन्ति चतंस्रो दिशों दिक्ष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यसंत्रुं वा एतद्यदंछन्दोुमं

भवति ज्योतिरेव पुरस्तांद्वधते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्यै

यच्छंन्दोमा भवंन्ति तेनं स्त्रं देवतां एव पृष्ठेरवं रुन्धते प्रशूञ्छंन्दोमरोजो वै वीर्यं पृष्ठानिं प्रश्वंश्छन्दोमा ओजंस्येव (२३) वीर्यं पृशुषु प्रतिं तिष्ठन्ति षद्गि श्राद्रात्रो भवति षद्गि श्रादक्षरा

बृह्ती बार्हंताः पृशवों बृह्त्यैव पृशूनवं रुन्धते बृह्ती छन्दंसा् स्वाराज्यमाश्जुताश्जुवते स्वाराज्यं य एवं विद्वा स्संः षद्रि श्रद्रात्रमासंते सुवर्गमेव लोकं यंन्त्यतिरात्राविभितों भवतः सुवर्गस्यं लोकस्य परिगृहीत्यै॥ (२४)

अतियुत्र ओर्जस्थेव पद्गिरंशव॥——[६] वसिष्ठो हृतपुत्रोऽकामयत विन्देयं प्रजाम्भि सौदासान्भवेयमिति

स एतमें कस्मान्नपश्चाशमंपश्यत्तमाहं रत्ते नायजत ततो वै सो ऽविन्दत प्रजाम्भि सौदासानं भव्द्य एवं विद्वा १ सं एकस्मान्नपश्चाशमासंते विन्दन्ते प्रजाम्भि भ्रातृं व्यान्भवन्ति त्रयं स्त्रिवृतौं ऽग्निष्टोमा भवन्ति वर्ज्यस्यैव मुख् स् स्थंन्ति दशं पश्चद्शा भवन्ति पश्चद्शो वर्ज्ञः (२५)

वर्ज्रमेव भ्रातृं व्येभ्यः प्र हं रन्ति षोडशिम ६ श्वममहं भेविति वर्ज्ज एव वीर्यं दधित द्वादंश सप्तद्शा भेवन्त्यन्ना द्यस्यावं रुद्धा अथो प्रेव तैर्जायन्ते पृष्ठ्यः षडहो भेविति षड्वा ऋतवः षदृष्ठानि पृष्ठेरेवर्तृनन्वारोहन्त्यृत्भिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रति तिष्ठन्ति

द्वादशैकवि १ शा भवन्ति प्रतिष्ठित्या अथो रुचेमेवात्मन्न (२६)

द्धते बहवं षोड्शिनों भवन्ति विजित्यै षडाँश्विनानिं भवन्ति पड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्यूनातिरिक्ता वा एता रात्रंय ऊनास्तद्यदेकंस्यै न पंश्वाशदितिरिक्तास्तद्यद्भूयंसीर्ष्टाचंत्वारि शत ऊनाच् खलु वा अतिरिक्ताच प्रजापंतिः प्राजांयत् ये प्रजाकांमाः प्रशुकांमाः स्युस्त एता आंसीर्न्प्रैव जांयन्ते प्रजयां पृशुभिर्वेराजो वा एष यज्ञो यदेकस्मान्नपश्चाशो य एवं विद्वा स्मं एकस्मान्नपश्चाशमासते विराजमेव गंच्छन्त्यन्नादा भवन्त्यतिरानावभितों भवतोऽन्नाद्यंस्य परिगृहीत्यै॥ (२७)

वर्च आत्मन्प्रजया द्वाविर्शतिश्च॥_____[9]

संवथ्सरायं दीक्षिष्यमांणा एकाष्ट्रकायांं दीक्षेरन्नेषा वै संवथ्सरस्य पत्नी यदेंकाष्ट्रकैतस्यां वा एष एता रात्रिं वसति साक्षादेव संवथ्सरमारभ्यं दीक्षन्त आर्तं वा एते संवथ्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्ट्रकायां दीक्षन्तेऽन्तंनामानावृतू भवतो व्यस्तं वा एते संवथ्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्ट्रकायां दीक्षन्तेऽन्तंनामानावृत् भंवतः फल्गुनीपूर्णमासे दीक्षेरन्मुखं वा एतत् (२८)

संवध्सरस्य यत्फेल्गुनीपूर्णमासो मुखत एव संवध्सरमारभ्यं दीक्षन्ते तस्यैकैव निर्या यथ्सां मेंघ्ये विष्वान्थ्सम्पद्यंते चित्रापूर्णमासे दीक्षेर्न्मुखं वा एतथ्संवध्सरस्य यचित्रापूर्णमासो मुखत एव संवध्सरमारभ्यं दीक्षन्ते तस्य न का चन निर्या भवित चतुरहे पुरस्तांत्पौर्णमास्यै दीक्षेर्न्तेषांमेकाष्ट्रकार्यां क्रयः सम्पंद्यते तेनैकाष्ट्रकां न छुम्बद्भवन्ति तेषाम् (२९)

पूर्वपक्षे सुत्या सम्पंद्यते पूर्वपक्षं मासां अभि सम्पंद्यन्ते ते पूर्वपक्षं उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठंत ओषंधयो वनस्पत्योऽनूत्तिष्ठन्ति तान्कंल्याणी कीर्तिरनूत्तिष्ठत्यराध्सुरिमे यजमाना इति तदनु सर्वे राध्रुवन्ति॥ (३०)

पुवर्णं वा एते लोकं यन्ति ये स्त्रम्प्यन्त्यभीन्धंत एव दीक्षाभिरात्मान १ श्रपयन्त उपसद्धिर्द्धाभ्यां लोमावं द्यन्ति द्वाभ्यान्त्वचं द्वाभ्यामसृद्वाभ्यां मा १ सं द्वाभ्यामस्थि द्वाभ्यां म्ज्ञानमात्मदेक्षिणं वे स्त्रमात्मानमेव दक्षिणां नीत्वा स्वर्गं लोकं यन्ति शिखामनु प्र वंपन्त ऋद्धा अथो रघीया १ सः सुवर्गं लोकम्यामेति॥ (३१) प्रंथममुपं यन्तीत्येतद्वा अंग्निष्टोमम्प्रंथममुपं यन्त्यथोक्थ्यंमथं षोडशिनमथांतिरात्रमंनुपूर्वमेवैतद्यंज्ञऋतूनुपेत्य तानालभ्यं परिगृह्य सोमंमेवैतत्पबंन्त आसते ज्योतिंष्टोमम्प्रथममुपं यन्ति ज्योतिंष्टोमो वै स्तोमानाम्मुखंम्मुखत एव स्तोमान्प्र युंञ्जते ते (३२)

ब्रह्मवादिनों वदन्त्यतिरात्रः पंरमो यंज्ञऋतूनां कस्मात्तं

सङ्स्तृंता विराजंमिभ सम्पंद्यन्ते द्वे चर्चावितं रिच्येते एकंया गौरतिरिक्त एकयायुंरूनः सुवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराद्ववर्गमेव तेने लोकं येन्ति रथन्तरं दिवा भवंति रथन्तरं नक्तमित्यांहर्ब्रह्मवादिनः केन तदजामीति सौभरं तृतीयसवने ब्रह्मसामं बृहत्तन्मध्यतो दंधित विधृत्यै तेनाजांमि॥ (३३)

ज्योतिंष्टोमम्प्रथममुपं यन्त्यस्मिन्नेव तेनं लोके प्रतिं तिष्ठन्ति गोष्टोमं द्वितीयमुपं यन्त्यन्तरिक्ष एवं तेन प्रति तिष्ठन्त्यायुंष्टोमं तृतीयमुपं यन्त्यमुष्मिन्नेव तेनं लोके प्रतिं तिष्ठन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुर्यदेतान्थ्स्तोमानुपयन्त्येष्वेव तल्लोकेषु सित्रणः प्रतितिष्ठंन्तो यन्ति ते सङ्स्तुंता विराजम् (३४)

अभि सम्पंद्यन्ते द्वे चर्चावतिं रिच्येते एकया गौरतिंरिक्त एकयार्युरूनः सुवर्गो वै लोको ज्योतिरूर्ग्विराङ्र्जमेवावं रुन्धते ते न क्षुधार्तिमार्च्छ्नत्यक्षोधुका भवन्ति क्षुथ्संम्बाधा इव हि सत्रिणौ-

ऽग्निष्टोमाव्भितः प्रधी तावुक्थ्यां मध्ये नभ्यं तत्तदेतत्पंरियद्देवच्कं यदेतेनं (३५)

ष्डहेन् यन्ति देवच्क्रमेव समारोह्न्त्यरिष्ठ्यै ते स्वस्ति समम्बज्जवते षड्हेनं यन्ति षङ्घा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठन्त्युभ्यतौज्योतिषा यन्त्युभ्यतं एव सुंवर्गे लोके प्रतितिष्ठंन्तो यन्ति द्वौ षंड्हौ भंवतस्तानि द्वाद्शाहानि सम्पंद्यन्ते द्वाद्शो वै पुरुषो द्वे सक्थ्यौ द्वौ बाहू आत्मा च शिरिश्च चत्वार्यङ्गानि स्तनौ द्वादशौ (३६)

तत्पुरुषमनुं पूर्यावर्तन्ते त्रयंः षड्हा भवन्ति तान्यष्टाद्शाहांनि सम्पंद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि नव वै पुरुषे प्राणास्तत्प्राणाननुं

पूर्यावर्तन्ते चत्वारंः षड्हा भेवन्ति तानि चतुर्वि १ शित्रहानि सम्पंद्यन्ते चतुर्वि १ शितरर्धमासाः संवथ्सरस्तथ्संवथ्सरमनुं पूर्यावर्तन्ते ऽप्रतिष्ठितः संवथ्सर इति खलु वा आहुर्वर्षीयान्प्रतिष्ठाया इत्येतावद्वै संवथ्सरस्य ब्राह्मणं यावन्मासो मासिमास्येव

प्रतितिष्ठंन्तो यन्ति॥ (३७)

विराजमेतेनं द्वाद्शावेतावृद्धा अष्टी चं॥———[११]

मेषस्त्वां पच्तैरंवतु लोहिंतग्रीवृष्ठागैः शल्म्लिर्वृद्धां

पूर्णो ब्रह्मणा प्रुक्षो मेधेन न्युग्रोधंश्चम्सैरुंदुम्बरं ऊर्जा गांयुत्री छन्दोंभिस्त्रिवृथ्स्तोमैरवन्तीः स्थावन्तीस्त्वावन्तु प्रियं त्वा प्रियाणां वर्षिष्ठमाप्यांनां निधीनां त्वां निधिपति हवामहे वसो

मम॥ (३८)

मेषः षद्गिर्श्यत्॥			<u>—[</u> १२]
		11	

कूप्याभ्यः स्वाहा कूल्याभ्यः स्वाहां विकर्याभ्यः स्वाहां-ऽवट्यांभ्यः स्वाहा खन्यांभ्यः स्वाहा ह्रद्यांभ्यः स्वाहा सूद्यांभ्यः स्वाहां सरस्याभ्यः स्वाहां वैश्वन्तीभ्यः स्वाहां पल्वल्याभ्यः स्वाहा वर्ष्याभ्यः स्वाहांऽवर्ष्याभ्यः स्वाहां ह्रादुनींभ्यः स्वाहा पृष्वांभ्यः स्वाहा स्यन्दमानाभ्यः स्वाहाँ स्थावराभ्यः स्वाहां नादेयीभ्यः स्वाहां सैन्ध्रवीभ्यः स्वाहां समुद्रियाँभ्यः स्वाहा सर्वांभ्यः स्वाहाँ॥ (३९)

अद्भः स्वाहा वहंन्तीभ्यः स्वाहां परिवहंन्तीभ्यः स्वाहां सम्नतं वहंन्तीभ्यः स्वाहां शीघ्रं वहंन्तीभ्यः स्वाहा शीभुं वहंन्तीभ्यः स्वाहोग्रं

वहंन्तीभ्यः स्वाहां भीमं वहंन्तीभ्यः स्वाहाऽम्भोंभ्यः स्वाहा नभोंभ्यः

स्वाहा महोंभ्यः स्वाहा सर्वसमे स्वाहां॥ (४०)

यो अर्वन्तं जिघारंसित तमभ्यंमीति वरुंणः। परो मर्तः परः श्वा। अहं च त्वं चं वृत्रहन्थ्सम्बंभूव सिनभ्य आ। अरातीवा चिंदद्रिवोऽनुं नौ शूर मश्सतै भद्रा इन्द्रंस्य रातयंः। अभि ऋत्वेन्द्र भूरध् ज्मन्न ते विव्यङ्गहिमानु रजा रसि। स्वेना हि वृत्र शर्वसा ज्यन्थ न शत्रुरन्तं विविदद्युधा तें॥ (४१)

नमो राज्ञे नमो वरुणाय नमोऽश्वांय नमः प्रजापंतये नमोऽधिपत्येऽधिपतिरुस्यधिपतिं मा कुर्वधिपतिरुहं प्रजानां

नमाऽधिपत्येऽधिपतिर्स्याधेपति मा कुविधिपतिर्ह प्रजाना भूयासुम्मां धेंहि मिये धेह्युपार्कृताय स्वाहाऽऽलंब्याय स्वाहां हुताय स्वाहां॥ (४२)

म्योभूर्वातों अभि वांतूस्रा ऊर्जस्वतीरोषंधीरा रिंशन्ताम्। पीवंस्वतीर्जीवधंन्याः पिबन्त्ववसायं पृद्धते रुद्र मृड। याः सरूपा विरूपा एकंरूपा यासांमग्निरिष्ट्या नामांनि वेदं। या

अङ्गिरसस्तपंसेह चुकुस्ताभ्यः पर्जन्य मिह् शर्म यच्छ। या देवेषु तुनुवमैरयन्त यासार् सोमो विश्वां रूपाणि वेदं। ता अस्मभ्यम्पर्यसा पिन्वंमानाः प्रजावंतीरिन्द्र (४३)

गोष्ठे रिरीहि। प्रजापितर्मह्यमेता रराणो विश्वैर्देवैः पितृभिः संविदानः। शिवाः स्तीरुपं नो गोष्ठमाकुस्तासां वयं प्रजया सर् संदेम। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमितिः स्वाहां महीमू षु सुत्रामाणम्॥ (४४)

ङ्न्द्राष्टात्रि^रशच॥———[१७]

किः स्विदासीत्पूर्विचित्तः किः स्विदासीद्बृहद्वयः।

द्यौरांसीत्पूर्विचेत्तिरश्वं आसीद्बृहद्वयंः। रात्रिंरासीत्पिशङ्गिलाविरासीत्पि कः स्विदेकाकी चेरित क उं स्विज्ञायते पुनः। किङ् स्विद्धिमस्यं भेषजं किङ् स्विदावपनं महत्। सूर्य एकाकी चेरित (४५)

किः स्विंदासीत्पिशङ्गिला किः स्विंदासीत्पिलिप्पिला।

चन्द्रमां जायते पुनः। अग्निर्हिमस्यं भेषजं भूमिरावपंनं महत्। पृच्छामिं त्वा पर्मन्तं पृथिव्याः पृच्छामिं त्वा भवंनस्य नाभिम्ं। पृच्छामिं त्वा वृष्णो अश्वस्य रेतः पृच्छामिं वाचः पर्मं व्योम। वेदिमाहुः पर्मन्तं पृथिव्या यज्ञमांहुर्भुवंनस्य नाभिम्ं। सोममाहुर्वृष्णो अश्वस्य रेतो ब्रह्मैव वाचः पर्मं व्योम॥ (४६)

सूर्यं एकाकी चंरति पदंत्वारिश्शवा [१८] अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां नयति कश्चन। ससस्त्यश्वकः। सुभंगे काम्पीलवासिनि सुवर्गे लोके सं प्रोर्ण्वाथाम्। आहमंजानि गर्भधमा त्वमंजासि गर्भधम्। तौ सह चतुरंः पदः सम्प्र सारयावहै। वृषां वार रेतोधा रेतों दधातूथ्सक्थ्यौर्गृदं धेह्यञ्जिमृदंञ्जिमन्वंज। यः

स्रीणां जीवभोजनो य आसाम् (४७)

बिल्धावंनः। प्रियः स्त्रीणामंपीच्यः। य आंसां कृष्णे लक्ष्मंणि सर्दिगृदिम्परावंधीत्। अम्बे अम्बाल्यम्बिंके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रंयताद्वेणुभारं गिराविंव। अथौस्या मध्यंमेधता शीते वाते पुनित्रंव। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यभित कश्चन। ससस्त्यंश्वकः। यद्धंरिणी यवमित्त न (४८)

पुष्टं पृशु मन्यते। शूद्रा यदर्यजारा न पोषांय धनायति। अम्बे अम्बाल्यम्बिंके न मां यभति कश्चन। स्सस्त्यंश्वकः। इयं यका शंकुन्तिकाहलुमिति सपीति। आहंतं गुभे पसो नि जेल्गुलीति धाणिका। अम्बे अम्बाल्यम्बिंके न मां यभित कश्चन। स्सस्त्यंश्वकः। माता चं ते पिता च तेऽग्रं वृक्षस्यं रोहतः। (४९)

प्र सुंलामीतिं ते पिता गुभे मुष्टिमंतरसयत्। दुधिकाळणों अकारिषं जिष्णोरश्वंस्य वाजिनंः। सुर्भि नो मुखां कर्त्प्र ण् आयूर्षि तारिषत्। आपो हिष्ठा मंयोभुवस्ता नं ऊर्जे दंधातन। महे रणांय चक्षंसे। यो वंः शिवतंमो रसस्तस्यं भाजयतेह नंः। उश्तीरिंव मातरंः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयांय जिन्वंथ। आपों जनयंथा च नः॥ (५०)

आसामत्ति न रोहतो जिन्वंथ चत्वारिं च॥-----[१९]

भूर्भुवः सुव्वसंवस्त्वाञ्जन्तु गाय्त्रेण् छन्दंसा रुद्रास्त्वां अन्तु त्रेष्ट्रंभेन् छन्दंसादित्यास्त्वां अन्तु जागंतेन् छन्दंसा यद्वातों अपो अगंमदिन्द्रंस्य तनुवं प्रियाम्। एतः स्तोतरेतेनं पथा पुन्रश्वमा वंतियासि नः। लाजी (३) ञ्छाची (३) न् यशों मुमा (४)म्। यव्यायें गुव्यायां एतद्देवा अन्नंमत्तेतदन्नंमिद्ध प्रजापते। युअन्तिं ब्रुध्नमंरुषं चर्रन्तं परिं तस्थुषंः। रोचंन्ते रोचना दिवि। युअन्त्यंस्य काम्या हरी

चतुर्थः प्रश्नः (काण्डम् ७)
विपंक्षसा रथें। शोणां धृष्णू नृवाहंसा। केतुं कृण्वन्नंकेतवे पेशों मर्या
अपे्शसें। समुषद्भिरजायथाः॥ (५१)
ब्रुप्नं पञ्चवि श्वतिश्च॥———[२०]
प्राणाय स्वाहाँ व्यानाय स्वाहांऽपानाय स्वाहा स्नावंभ्यः स्वाहां
सन्तानेभ्यः स्वाहा परिसन्तानेभ्यः स्वाहा पर्वभ्यः स्वाहां सुन्धानेभ्यः
स्वाह्य शरीरेभ्यः स्वाहां यज्ञाय स्वाह्य दक्षिणाभ्यः स्वाहां सुवर्गाय
स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (५२)
प्राणायाृष्टावि १ शतिः॥———[२१]
सिताय स्वाहाऽसिंताय स्वाहाऽभिहिंताय स्वाहाऽनंभिहिताय
स्वाहां युक्ताय स्वाहाHऽयुंक्ताय स्वाहा सुयुंक्ताय स्वाहोद्यंक्ताय
स्वाहा विमुक्ताय स्वाहा प्रमुक्ताय स्वाहा वश्चेते स्वाहां परिवश्चेते
स्वाहां संवर्श्वते स्वाहांऽनुवर्श्वते स्वाहोद्वर्श्वते स्वाहां यते स्वाहा
धावंते स्वाहा तिष्ठंते स्वाहा सर्वसमै स्वाहाँ॥ (५३)
सितायाष्टात्रिर्श्यत्॥[२२]
बृह्स्पतिः श्रद्यथा वा ऋक्षा वै प्रजापंतिर्येनयेन द्वे वाव देवसूत्रे आदित्या अंकामयन्त सुवर्गं
विसिष्टः संवथ्मरायं सुवर्गं ये सुत्रम्ब्रह्मवृदिनौऽतिरात्रो ज्योतिष्टोमं मेषः कूप्याँभ्योऽब्द्यो यो नमौ मयोुभूः किङ् स्विदम्बे भूः प्राणायं सिताय द्वाविश्रातिः॥————[२३]
r , , j
[बृहस्पितः प्रतितिष्ठन्ति वै दंशरात्रेणं सुवृगं यो अर्वन्तं भूस्त्रिप्रश्चाशत्॥53॥ बृहस्पितः सर्वस्मे स्वाहाँ॥]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io. GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/